

Bırakma Tut Elimden

– nurcan-dogru · 07 Aralık 2024

Düştüğümde kaldır ve bırakma,
Yaralarım var benim
İncinmişliğim, kırılmışlığım, acılarım
Bırakma tut elimden.
Yaralarım var benim
Durmadan Kanayan
Kanadıkça acıyan
Kanattıkça hırpalanan
Hırpaladıkça kanayan
Bırakma tut elimden
Yalnız başına kalkmaktan yorulan
Yoruldukça yönlerini şaşırın Pusulam var benim
Bırakma tut elimden
Göremiyor ve hissedemiyorum artık
Kuzey yıldızım eskisi gibi ışımıyor
Soluk, bitap ve yorgun
Bırakma tut elimden
Rüzgar, çok sert esti bu defa
Uçurumun kenarındayım
Yalnız ve yorgun ağaç dalında

Son bir umut tutunmaktayım.
İşte şimdi bir ümit Uzatıyorum elimi
Bırakma tut elimden
Sahi sen de ben gibi misin?
Yalnız, yorgun, dizleri düşmekten yaralanan
Kendi kendine çare arayan
Kanatlarını son bir kez daha umuda çırpan
Sırtına bindirip uçmaktan ve uçurmaktan korkmayan?
Eğer öyleyse Bırakma tut elimden.
Özlediğin yerden özleniyorsun öyle değil mi?
O halde söyler misin senin bana koşmanı engelleyen şey nedir?
Tut elimden bırakma!